

PL

PL

PL

KOMISJA EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 16.12.2010
SEK(2010) 1583 wersja ostateczna

DOKUMENT ROBOCZY SŁUŻB KOMISJI

STRESZCZENIE OCENY SKUTKÓW

Dokument uzupełniający

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

**ustanawiające wymogi techniczne dla poleceń przelewu i poleceń zapłaty w euro oraz
zmieniające rozporządzenie (WE) nr 924/2009**

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

SEK(2010) 1584 wersja ostateczna

SEK(2010) 1585 wersja ostateczna

KOM(2010) 775 wersja ostateczna

SPIS TREŚCI

1.	Wstęp.....	3
2.	Określenie problemu	3
2.1.	Przyczyny powolnej migracji do SEPA.....	3
2.2.	Skutki powolnej migracji bez ustalenia terminu końcowego: scenariusz odniesienia (brak interwencji)	4
3.	Prawo UE do działania i uzasadnienie	5
4.	Cele	5
5.	Warianty strategiczne.....	6
6.	Analiza skutków i porównanie wariantów	6
6.1.	Skutki dodatkowych zachęt.....	6
6.2.	Skutki ustalenia końcowego terminu migracji do SEPA	7
6.3.	Porównanie scenariusza odniesienia z ustaleniem końcowego terminu migracji.....	7
6.3.1.	Porównanie z punktu widzenia osiągnięcia celów szczegółowych	7
6.3.2.	Porównanie z punktu widzenia skutków dla stron zainteresowanych	8
6.4.	Podwarianty techniczne przy ustalaniu końcowego terminu migracji do SEPA.....	9
7.	Monitorowanie i ocena.....	10

1. WSTĘP

Wizja jednolitego obszaru płatności w euro (SEPA) przewiduje stworzenie zintegrowanego rynku płatności elektronicznych w euro, bez dokonywania zasadniczego rozróżnienia na płatności krajowe i transgraniczne. Na obszarze UE nadal istnieje wiele różnych krajowych formatów, standardów i zasad w zakresie płatności elektronicznych. SEPA ma zapewnić obywatelom i przedsiębiorstwom europejskim niedrogie, przyjazne użytkownikowi i niezawodne usługi płatnicze oraz sprzyjać wzmożonej konkurencji i rozwojowi innowacji w zakresie płatności.

Powodzenie inicjatywy SEPA jest bardzo ważne w obecnym kontekście gospodarczym, monetarnym i politycznym. Potencjalne bezpośrednie i pośrednie korzyści wynikające z SEPA dla szeroko rozumianej gospodarki europejskiej przekraczają 300 mld EUR w okresie sześciu lat, przy założeniu, że przejście na instrumenty płatnicze SEPA będzie szeroko zakrojone i odbędzie się szybko. Na drodze ku SEPA osiągnięto już dwa kluczowe etapy: wprowadzenie poleceń przelewu SEPA (SCT) w dniu 28 stycznia 2008 r. oraz wprowadzenie poleceń zapłaty SEPA (SDD) w dniu 2 listopada 2009 r.

Inicjatywa SEPA była pierwotnie pomyślana przede wszystkim jako projekt, którego realizacja będzie napędzana głównie przez mechanizmy rynkowe. Systemy paneuropejskie są tworzone i wdrażane przez Europejską Radę ds. Płatności (EPC) – organ koordynacyjno-decyzyjny powołany przez europejski sektor bankowy. Wszystkie grupy zainteresowanych stron coraz wyraźniej zdają sobie sprawę, że dla pomyślnego zakończenia projektu konieczne może być ustalenie prawnie wiążącego terminu końcowego.

Zakres niniejszej oceny skutków jest ograniczony do dwóch instrumentów płatniczych – polecenia przelewu w euro i polecenia zapłaty w euro.

2. OKREŚLENIE PROBLEMU

Całkowita integracja rynku płatności zostanie osiągnięta dopiero wtedy, gdy paneuropejskie instrumenty płatnicze zastąpią dotychczasowe instrumenty krajowe. Na obecnym etapie paneuropejskie instrumenty płatnicze są jednak dalekie od zastąpienia płatności krajowych. Według stanu na kwiecień 2010 r. tylko 7,5 % wszystkich poleceń przelewu przetwarzanych za pomocą mechanizmów rozliczeniowych i rozrachunkowych było realizowanych w formie SCT. Ekstrapolując te dane, można przewidywać, że zakończenie budowy SEPA nastąpi po ponad 30 latach migracji.

2.1. Przyczyny powolnej migracji do SEPA

Zasadnicza przyczyna: Niepewność co do ukończenia SEPA oraz wycofania dotychczasowych produktów. Brak wspólnego horyzontu czasowego zachęca uczestników rynku po stronie popytu i podaży do opóźniania wysiłków zmierzających do migracji. Dopóki można stosować dotychczasowe instrumenty płatnicze, użytkownicy usług płatniczych będą odraczali niezbędne wysiłki zmierzające do migracji. Z drugiej strony banki unikają tworzenia niezbędnej infrastruktury i dokonywania inwestycji marketingowych na potrzeby SEPA do momentu uzyskania pewności, że klienci oraz ich systemy są „gotowe na SEPA”. To ociąganie się po stronie podaży pogłębia się wskutek postrzeganego braku jasności co do właściwego długoterminowego modelu biznesowego dla transakcji polecenia zapłaty SEPA,

który odpowiadałby w pełni unijnym regułom konkurencji. Obie strony rynku – podażowa i popytowa – czekają, aż druga strona zrobi pierwszy krok.

Niechęć do inwestowania: słabość wynikająca z pierwszeństwa. Dostawcy usług płatniczych, którzy decydują się wcześniej i aktywnie zaoferować na rynku nowe instrumenty SEPA, stawiają się w bardzo niekorzystnej sytuacji z tytułu pierwszeństwa na rynku. W okresie przejściowym dostawcy ci muszą ponosić dublujące się koszty, tzn. związane z istniejącymi systemami płatniczymi oraz z nowym systemem SEPA.

Brak zachęty skłaniającej dostawców usług płatniczych do tworzenia produktów SEPA w pełni zaspokajających potrzeby użytkowników. Dopóki nie ma pewności co do ukończenia budowy SEPA, dostawcy usług płatniczych mogą nadal oferować swoim klientom dotychczasowe produkty i nie mają dostatecznego bodźca, który skłoniłby ich do tworzenia i aktywnego wprowadzania na rynek produktów SEPA spełniających wszystkie wymogi klientów.

Rozproszony popyt i niski poziom znajomości SEPA. Rynek usług płatniczych charakteryzuje się tym, że po stronie popytu (tzn. użytkowników usług płatniczych) panuje znacznie większe rozproszenie niż po stronie podaży (tzn. dostawców usług płatniczych), a ponadto po stronie popytu nie ma świadomości korzyści płynących z SEPA.

2.2. Skutki powolnej migracji bez ustalenia terminu końcowego: scenariusz odniesienia (brak interwencji)

Niezrealizowane korzyści skali w związku z istnieniem rozbieżnych standardów i procedur płatności. Pomimo istnienia płatności SCT i SDD transakcje krajowe są w przeważającej mierze nadal realizowane w dotychczasowych formatach krajowych. W 2009 r. nadal istniało ponad 20 odmiennych krajowych infrastruktur przetwarzania płatności i systemów płatności detalicznych w euro. Różnice te hamują interoperacyjność usług płatniczych między państwami członkowskimi i utrudniają osiągnięcie korzyści skali.

Po stronie popytu przedsiębiorstwa działające w środowisku wielonarodowym nadal muszą organizować swoje operacje skarbcowe i konsolidację środków finansowych na poziomie krajowym. Muszą one współpracować z wieloma dostawcami usług płatniczych oferującymi różne rodzaje i poziomy usług oraz korzystającymi z różnorodnych formatów płatności.

Ograniczona konkurencja na rynku płatności w UE. Każdy dostawca usług płatniczych planujący wejść na rynek zagraniczny w celu oferowania usług płatniczych musi obecnie spełnić szereg wyłącznie krajowych wymogów technicznych i biznesowych. Złożoność i koszt takich dostosowań stanowią znaczącą barierę dla usługodawców pragnących oferować swoje usługi za granicą.

Ważnym warunkiem skutecznej konkurencji na rynku płatności jest również transgraniczna mobilność użytkowników usług płatniczych. Dostawcy usług płatniczych często odmawiają otwarcia rachunku płatniczego w innym państwie członkowskim jedynie na tej podstawie, że konsument nie jest rezydentem czy obywatelem danego państwa członkowskiego. W związku z tym wybór, jaki mają użytkownicy, często ogranicza się do instytucji funkcjonujących od dawna na rynku krajowym, a świadczenie usług płatniczych na poziomie transgranicznym nie odbywa się lub też jest bardziej złożone niż jest to konieczne.

W przypadku konkretnie poleceń zapłaty, fakt utrzymywania się w ograniczonej liczbie państw członkowskich modeli biznesowych opartych na wielostronnych opłatach *interchange*

między dostawcami usług płatniczych, ustanowionych celem pełnego finansowania systemu polecenia zapłaty, prowadzi również do ograniczenia konkurencji i uniemożliwia powstanie skutecznego, wydajnego i konkurencyjnego rynku.

Hamowanie innowacji. Rozproszony rynek płatności utrudnia pojawianie się zwiększających wydajność, paneuropejskich innowacji w zakresie płatności, takich jak płatności internetowe i mobilne czy e-fakturowanie. Ponieważ innowacyjne usługi pojawiają się w głównej mierze wyłącznie na szczeblu krajowym, istnieje ryzyko pogłębienia i utrwalenia obecnego rozproszenia rynku.

Nieproduktywne inwestycje i dublujące się koszty operacyjne systemów dotychczasowych i SEPA. Wielu uczestników europejskiego rynku płatności musi ponosić dublujące się, przejściowe koszty świadczenia bądź korzystania z usług płatniczych. Jednoczesne utrzymywanie istniejących krajowych platform płatniczych oraz nowej paneuropejskiej platformy SEPA wymaga znaczących dodatkowych zasobów i skutkuje utratą zwrotu z już poczynionych inwestycji.

Przedłużająca się migracja do SEPA może spowodować łączną stratę w wysokości 43 mld EUR dla gospodarki w okresie zaledwie sześciu lat. Negatywne skutki rozłożą się na wszystkie zainteresowane strony z wyjątkiem konsumentów.

3. PRAWO UE DO DZIAŁANIA I UZASADNIENIE

Zintegrowany rynek płatności w euro ze swojej natury wymaga zastosowania podejścia ogólnounijnego, gdyż jego standardy, reguły i procedury muszą być spójne we wszystkich państwach członkowskich. Jest to zgodne z celem art. 3 Traktatu o Unii Europejskiej ustanawiającego rynek wewnętrzny oraz unię gospodarczą i walutową, której walutą jest euro. Alternatywą wobec podejścia ogólnounijnego byłby system wielostronnych i dwustronnych porozumień, którego złożoność i koszty byłyby niezwykle wysokie w porównaniu z wprowadzeniem prawodawstwa na szczeblu europejskim. Interwencja na szczeblu UE jest więc zgodna z zasadą pomocniczości.

4. CELE

Uwzględniając określone wyżej problemy, wskazuje się następujące cele polityki:

Ogólne:

- Zwiększyć wydajność i konkurencyjność rynku płatności w UE poprzez osiągnięcie korzyści skali i synergii operacyjnych zarówno po stronie podaży, jak i popytu.
- Stworzyć otwarte i równe reguły gry dla podmiotów konkurujących na rynku usług płatniczych na szczeblu europejskim oraz ułatwić konwergencję cen usług płatniczych w Europie w kierunku ich obniżania.
- Stworzyć paneuropejską platformę, na podstawie której można będzie wdrażać usługi i produkty płatnicze charakteryzujące się innowacyjnością i oferujące wartość dodaną.

Szczegółowe:

- Osiągnąć pełną integrację operacyjną rynku płatności w Europie dla poleceń przelewu i poleceń zapłaty.
- Wyeliminować nadmierną złożoność i dublowanie się kosztów wynikające z konieczności utrzymywania wielu platform płatniczych po stronie podaży i popytu.

Operacyjne:

- Osiągnąć przejrzystość i zaufanie na rynku w odniesieniu do zakończenia migracji do SEPA w przypadku poleceń przelewu i poleceń zapłaty oraz wycofania odnośnych dotychczasowych krajowych instrumentów płatniczych.

5. WARIANTY STRATEGICZNE

Można przewidzieć trzy główne scenariusze:

Brak interwencji – scenariusz odniesienia. W ramach tego scenariusza migracja do SEPA będzie pozostawiona działaniu sił rynkowych.

Nowy bodziec dla migracji do SEPA poprzez stworzenie dodatkowych zachęt. W tym scenariuszu proces migracji do SEPA można przyspieszyć i wzmocnić dzięki środkom podejmowanym na poziomie państw członkowskich.

Ustalenie końcowego terminu migracji do SEPA. W ramach tego scenariusza w drodze rozporządzenia zostałby określony końcowy termin migracji do SEPA. Konieczne byłoby wówczas wycofanie dotychczasowych instrumentów krajowych i zastąpienie ich instrumentami paneuropejskimi.

6. ANALIZA SKUTKÓW I PORÓWNANIE WARIANTÓW

6.1. Skutki dodatkowych zachęt

Powolny proces migracji do SEPA można zasadniczo przyspieszyć poprzez szereg środków na szczeblu krajowym, podejmowanych przez różne strony zainteresowane lub skierowanych do tych stron. Ze strony podaży użyteczna byłaby szeroko zakrojona kampania komunikacyjno-informacyjna skierowana do użytkowników usług płatniczych. Po stronie popytu środki te można byłoby uzupełnić wsparciem inwestycyjnym dla przedsiębiorstw, np. złagodzonymi zasadami amortyzacji, możliwością odpisania kosztów szkolenia personelu, a nawet ulgami podatkowymi. Władze publiczne mogłyby ponadto odegrać rolę awangardy w procesach migracji i aktywnie promować instrumenty płatnicze SEPA. Można byłoby także rozważyć pewne formy koordynacji na szczeblu UE.

Ważną zaletą takiego podejścia byłby fakt, że nie wymaga ono długotrwałych procedur legislacyjnych i jest stosunkowo elastyczne. Zasadniczą słabością takiego podejścia jest to, że żaden zestaw środków nieobowiązkowych, ukierunkowanych po prostu na przyspieszenie migracji do SEPA, nie rozwiąże głównego problemu omówionego w pkt 2.1. Ponadto środki takie mogą okazać się po prostu zbyt kosztowne w obecnej sytuacji gospodarczej, a płynącą z nich wartość dodaną może być trudno zmierzyć w kategoriach wzrostu dobrobytu.

Wariant polegający na zastosowaniu dodatkowych zachęt zostaje tym samym odrzucony.

6.2. Skutki ustalenia końcowego terminu migracji do SEPA

Badanie przeprowadzone przez CapGemini wskazuje, że korzyści wynikające z szybkiego przejścia z dotychczasowych instrumentów płatniczych na instrumenty SEPA mogą sięgnąć 123 mld EUR w okresie sześciu lat. Zgodnie z wynikami tego badania, szacunkowa łączna korzyść to efekt jeszcze wyższych korzyści po stronie popytu (175 mld EUR) i odjęcia strat po stronie podaży (52 mld EUR). Korzyści po stronie popytu wynikają z dwóch czynników:

- oszczędności kosztów operacyjnych w związku z optymalizacją operacji płatniczych;
- pozytywnego wpływu obniżenia opłat bankowych wynikającego ze wzmożonej konkurencji.

W badaniu prognozuje się, że korzyści po stronie popytu rozłożą się stosunkowo równomiernie na wszystkie strony zainteresowane, tzn. na konsumentów, przedsiębiorstwa oraz sektor publiczny. Korzyści te obejmują wyłącznie bezpośrednie skutki szybkiej migracji do SEPA.

Jeśli chodzi o wymiar jakościowy, to ustalenie końcowego terminu dla wprowadzenia poleceń przelewu i poleceń zapłaty SEPA przyspieszy uzyskanie przez strony zainteresowane korzyści w następujących obszarach:

Większa standaryzacja prowadząca do redukcji stopnia złożoności oraz osiągnięcia korzyści skali. Po zakończeniu pełnej migracji do SEPA przedsiębiorstwa mogłyby scentralizować zarządzanie środkami pieniężnymi w euro i uprościć, względnie zautomatyzować swoje procedury płatności. W przypadku konsumentów, wśród których zaobserwować można rosnącą mobilność, standaryzowane płatności transgraniczne wyeliminowałyby konieczność posiadania kilku rachunków bankowych w różnych krajach.

Wzrost konkurencji na otwartym i bardziej przejrzystym rynku. Z punktu widzenia dostawców usług płatniczych zintegrowany rynek płatności obniżyłby bariery wejścia na rynki innych państw, a tym samym przyczyniłby się do przyciągnięcia nowych uczestników rynku i wzmożenia konkurencji. Ponadto standaryzowane instrumenty płatnicze ułatwiłyby konsumentom, przedsiębiorstwom i organom administracji publicznej porównywanie produktów płatniczych, a tym samym pozwoliłyby użytkownikom odnieść korzyści wynikające ze wzmożonej konkurencji i korzystniejszych cen.

Szanse dla innowacji o charakterze paneuropejskim. Dzięki wspólnym standardom oraz stworzeniu równych reguł gry w całej Europie, pełna migracja do SEPA sprzyjałaby modernizacji płatności oraz tworzeniu nowych usług na płaszczyźnie paneuropejskiej, takich jak płatności mobilne i internetowe czy e-fakturowanie.

6.3. Porównanie scenariusza odniesienia z ustaleniem końcowego terminu migracji

6.3.1. Porównanie z punktu widzenia osiągnięcia celów szczegółowych

Cel/Wariant	Skuteczność		Efektywność
	Integracja europejskiego rynku płatności w zakresie poleceń przelewu i poleceń zapłaty	Wyeliminowanie dublujących się kosztów i nadmiernej złożoności systemów płatniczych	

Scenariusz odniesienia – „brak działań”	0	0	0
Ustalenie końcowego terminu migracji	+++	++	++

Wkład w realizację celów:

+++ (duży); ++ (umiarkowany); + (mały) wkład pozytywny

--- (duży); -- (umiarkowany); - (mały) wkład negatywny; 0 – wkład neutralny

6.3.2. Porównanie z punktu widzenia skutków dla stron zainteresowanych

Strony zainteresowane	Korzyści	Koszty	Wynik ogólny
Przedsiębiorstwa	Lepsze zarządzanie środkami pieniężnymi/operacjami skarbcowymi Większa płynność Niższe opłaty bankowe i koszty wewnętrznego administrowania płatnościami Sprawne przetwarzanie płatności Tworzenie usług dodanych	Wysiłki zmierzające do migracji – nowe lub ulepszone systemy i procedury płatności Szkolenie personelu	+++
Organy administracji publicznej	Niższe opłaty bankowe i koszty administracyjne Sprawne przetwarzanie płatności Tworzenie usług dodanych Zwiększenie korzyści płynących z ogłaszania przetargów na usługi płatnicze ze względu na lepszą porównywalność ofert i potencjalną możliwość wyeliminowania słabości wynikających z istnienia krajowych form płatności.	Wysiłki zmierzające do migracji – nowe lub ulepszone systemy i procedury płatności Szkolenie personelu	++
Konsumenci	Niższe opłaty bankowe/szerszy zakres usług dzięki wzmożonej konkurencji Bardziej innowacyjne, przyjazne dla użytkownika, bezpieczniejsze i wygodniejsze instrumenty płatnicze	Zmiana zwyczajów – IBAN (oraz, w razie potrzeby, BIC)	++
Banki/Dostawcy usług płatniczych	Korzyści skali/Oszczędności operacyjne Nowe możliwości prowadzenia działalności dzięki obniżeniu barier konkurencji	Inwestycje na rzecz platformy płatności SEPA Wpływ na przychody „zasiedziały” uczestników rynku ze względu na wzmożoną konkurencję	+

Na podstawie przytoczonego tu porównania zaleca się realizację wariantu przewidującego ustalenie końcowego terminu migracji.

6.4. Podwarianty techniczne przy ustalaniu końcowego terminu migracji do SEPA

Dla zapewnienia skuteczności należy końcowy termin migracji wyraźnie zdefiniować na poziomie technicznym. W sześciu odnośnych obszarach istnieje szereg podwariantów związanych z wprowadzeniem końcowego terminu migracji. Podwarianty te porównano ze zbiorami kryteriów wynikających bezpośrednio z celów polityki.

Punkt odniesienia dla przyjęcia paneuropejskich poleceń przelewu i poleceń zapłaty. Zalecany wariant to ustalenie końcowego terminu migracji na podstawie ogólnych podstawowych wymogów, którym powinny odpowiadać paneuropejskie polecenia przelewu i polecenia zapłaty. Podstawowe wymogi będą także uwzględniały istniejące niezastrzeżone normy międzynarodowe. Dwa inne alternatywne rozwiązania oceniono i odrzucono, w tym podejście oparte na istniejących systemach i zbiorach reguł opracowanych przez EPC oraz podejście ograniczone do istniejących standardów technicznych.

Zakres transakcji. Zaleca się przyjęcie podejścia, zgodnie z którym podstawowe wymogi miałyby zastosowanie do pełnego zakresu transakcji płatniczych. Uzyskanie oszczędności operacyjnych, szacowanych na 84 mld EUR po stronie popytu, zależy całkowicie od integracji rynku płatności w stopniu wykraczającym poza obszar relacji międzybankowych. W związku z tym wariant polegający na ograniczeniu zastosowania podstawowych wymogów do obszaru relacji międzybankowych został poddany ocenie i odrzucony z powyższych względów.

Transgraniczne otwieranie rachunków bankowych. Zaleca się zniesienie wszelkich praktyk w zakresie otwierania rachunków płatniczych, które mają charakter dyskryminujący wobec osób niebędących rezydentami bądź obywatelami danego państwa. Dzięki temu możliwe byłoby uzyskanie maksymalnych korzyści płynących z SEPA w związku ze wzmożeniem konkurencji (91 mld EUR). Oceniono możliwość kontynuowania istniejących obecnie praktyk i odrzucono ją z powyższych względów.

Specyfikacja produktu. Zaleca się ustalenie końcowego terminu migracji również w odniesieniu do produktów niszowych, tzn. poleceń przelewu i poleceń zapłaty, które wiążą się z płatnościami niewielkich kwot i szczególnymi funkcjonalnościami. Aby jednak umożliwić dokonanie niezbędnych dostosowań w systemach paneuropejskich, ustanowiony zostanie okres przejściowy wynoszący mniej więcej 3–5 lat. Oceniono i odrzucono dwie inne możliwości alternatywne, tzn. podejście całościowe, w ramach którego produkty niszowe potraktowane zostałyby tak samo jak produkty standardowe, a także stałe wyłączenie produktów niszowych z obowiązku spełnienia podstawowych wymogów.

Objęte zakresem państwa członkowskie. Zaleca się realizowanie podwariantu przewidującego wspólny termin końcowy dla strefy euro oraz późniejszy wspólny termin końcowy dla państw nienależących do strefy euro, ponieważ na państwa nienależące do strefy euro przypada jedynie ok. 2 % wszystkich płatności dokonywanych w euro. Oceniono i odrzucono dwie inne możliwości alternatywne, tzn. indywidualne terminy końcowe dla poszczególnych państw członkowskich oraz jeden wspólny termin końcowy dla wszystkich państw członkowskich, zarówno należących, jak i nienależących do strefy euro.

Termin migracji. Zaleca się realizację podwariantu przewidującego odrębne terminy końcowe: najpóźniej jeden rok od wejścia w życie rozporządzenia dla poleceń przelewu oraz dwa lata dla poleceń zapłaty. Podwariant przewidujący wspólny termin końcowy dla poleceń przelewu i poleceń zapłaty został poddany ocenie i odrzucony.

Jasność co do długoterminowego modelu biznesowego dla ogólnounijnych poleceń zapłaty. Zaleca się wprowadzenie zakazu powszechnego stosowania w odniesieniu do każdej transakcji polecenia zapłaty wielostronnych opłat *interchange* między dostawcami usług płatniczych (oraz innych środków o równoważnym celu lub skutku). Opłaty takie byłyby jednak dopuszczalne – przy spełnieniu określonych warunków – jedynie w przypadku tych transakcji polecenia zapłaty, które nie mogą być należycie zrealizowane lub które są zwracane przez dostawcę usług płatniczych. Aby zapewnić równe warunki konkurencji, dwustronne i jednostronne opłaty *interchange* w odniesieniu do tych transakcji powinny być również dopuszczalne jedynie wówczas, gdy są uzasadnione ponoszonymi kosztami i służą skutecznemu obciążeniu kosztami podmiotu, który inicjuje te transakcje. Alternatywy w postaci utrzymania dotychczasowej praktyki lub nałożenia pozytywnej lub ograniczonej wielostronnej opłaty *interchange* za każdą transakcję polecenia zapłaty zostały poddane ocenie i odrzucone, gdyż nie rozwiązywałyby one obecnego problemu braku jasności, który jest przyczyną spowolnionej migracji do SEPA.

7. MONITOROWANIE I OCENA

Zaleca się przeprowadzenie oceny trzy lata po wejściu rozporządzenia w życie w celu ustalenia, w jakim stopniu okazało się ono skuteczne i efektywne z punktu widzenia celów przedstawionych w ocenie skutków oraz stwierdzenia, czy potrzebne są nowe środki bądź zmiany.